

Τι σημαίνει η φράση: «τας θύρας τας θύρας εν σοφία πρόσχωμεν»;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

jesus9n
Page not found or type unknown

Μέχρι τον 10ο περίπου αιώνα όταν ο Ιερέας έλεγε «τας θύρας τας θύρας εν σοφία πρόσχωμεν» έμεναν μέσα στον Ναό μόνον οι μνημένοι, οι πιστοί χριστιανοί και ετελείτο το μυστήριο της Θ. Ευχαριστίας. Όσοι έμεναν, στο τέλος της Θ. Λειτουργίας, κοινωνούσαν όλοι.

Αυτή η προτροπή (τας θύρας τας θύρας...) είναι η ανδιαφισβήτητη απόδειξη ότι δεν ήταν πάντα έτσι τα πράγματα όπως σήμερα, ότι δεν ήταν όλοι οι ανθρωποι αυτονόητα μέλη της Εκκλησίας, ότι υπήρχε σαφής διάκριση ανάμεσα στους χριστιανούς και τους μή χριστιανούς και ότι για να γίνει κάποιος δεκτός ως χριστιανός και πλήρες μέλος της Εκκλησίας επρεπε να πληροί συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Αυτό το δεύτερο μέρος της θείας Λειτουργίας, στη Λειτουργία του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, συμμετέχουν μόνο οι βαπτισμένοι πιστοί. Οι κατηχούμενοι που δεν βαπτίστηκαν, οι εχθροί και οι αμήητοι στα δεδομένα της Εκκλησίας αποκλείονται. «Οι κατηχούμενοι προέλθετε» «τάς θύρας, τας θύρας εν σοφία. Πρόσχωμεν»! Γιατί;

Διότι οι αβάπτιστοι, οι εχθροί και γενικά οι αμήητοι δεν έχουν τις προϋποθέσεις για να κατανοήσουν και να συμμετάσχουν στα υπό της Εκκλησίας τελούμενα και ιδίως στο Μυστήριο της Θ. Ευχαριστίας. Η Θ. Λειτουργία, ιδίως το Β΄ μέρος είναι μόνο για τους πιστούς. Οι εχθροί και οι αμήητοι χρειάζονται κατήχηση, βάπτισμα και μεγάλη προετοιμασία προκειμένου να κατανοήσουν τα Μυστήρια της Εκκλησίας. Αυτή τη σημασία έχουν οι λόγοι του Χριστού: «Μή δώτε το άγιον τοίς κυσί (σκυλιά) μηδέ βάλητε τοίς μαργαρίτες υμών (ό,τι πολύτιμο έχετε) εμπροσθεν των χοίρων» (Μάτθ. ζ΄ 6).

Όμως αυτή η φράση, πέρα από την κυριολεκτική και πρακτική της προσταγή, κρύβει (για τους πιστούς) και έναν βαθύτατο συμβολισμό. Ο **ιερός Καβάσιλας** ερμηνεύοντας την Θ. Λειτουργιά αναφέρει:

«Τας θύρας, τας θύρας' εν σοφία πρόσχωμεν», συμπληρώνει ο λειτουργός. Μ' αυτό θέλει να πει: «Ανοίξτε διάπλατα όλες τις πόρτες, δηλαδή τα στόματα και τα αυτιά σας, στην αληθινή σοφία, δηλαδή σε όσα υψηλά μάθατε και πιστεύετε για το Θεό. Αυτά συνεχώς να λέτε και να ακούτε, και μάλιστα με ζήλο και προσοχή». Τότε οι πιστοί απαγγέλλουν δυνατά το Σύμβολο της Πίστεως («Πιστεύω εις έναν Θεόν...»).

Πηγές: askitikon.eu - hristospanagia.gr